

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

4. De recta intentione, & fine hujus functionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

I. DE MISSIONARIIS. II

ARTICULUS IV.

De recta intentione & fine hujus functionis.

DE hac materia aptissimè prosequitur B. Albertus Magnus loco supra-citato in Paradiso animæ : *Argumentum falsi fervoris habet qui de spiritualibus operibus magis sollicitus est pro muneribus, quàm pro animabus. Et qui amplius laborat pro amicitia hominum, vel favore, quàm pro eorum sanctitate & perfectione. Talis non potest dicere cum Apostolo, non quaerite quae vestra sunt, sed vos, 2. Cor. 12. v. 14* Notandum autem quod ubicumque duo movent ad aliquod opus, scilicet Deus & aliquid aliud, difficulter cognoscitur quid plus moveat; verbi gratiâ, aliquem movet ad audiendas confessiones, vel ad aliquod spirituale, salus animarum, & spes lucri, vel favor, vel placentia, vel libertas, vel aliqua alia delectatio, hinc difficulter discernitur quid istorum magis afficiat animum laborantis, & operantis. Attamen evidens argumentum est quod aliquid praedictorum magis moveat, quàm Deus vel animarum salus: cum audit quis libentius divites, nobiles, juvenes & formosos quàm pauperes, ignobiles, senes & deformes. Et cum sepius & diutius delectatur esse cum ipsis, quàm cum illis, & fortè cum minori fru-

ctu,

Etu, cum tamen illi tam sanctas conscientias ha-
 beant, quam isti, vel sanctiores: & tantum vel
 amplius obediant consiliis quam isti, & tantum
 vel plus studeant perfectioni quam isti, & tantum
 vel plus placeant Deo quam isti, teste Iacobo 2.
 v. 5. Nonne Deus elegit pauperes in hoc mundo,
 divites in fide & heredes regni, quod repromisit
 Deus diligentibus se? Vos autem ex honorastis
 pauperem: Scilicet ipsum non curantes, in quibus
 tamen Christus maximè honoratur. Hęc Alber-
 tus. Quod etiam confirmari potest ex illis
 signis quę Christus Dominus dari curavit Jo-
 anni Præcursori suo, qui ad eum miserat dis-
 cipulos, ut inquirerent, an ipse esset qui ven-
 turus erat, scilicet Messias *Ite annuntiate Ioan-
 ni qua vidistis: cæci vident, claudi ambulant,
 leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui re-
 surgunt.* Et tandem id quod ad rem nostram
 facit: *Pauperes evangelizantur* Matth. 11. v. 5.
 Imo Luc. 4. v. 18. refertur ad Christum Salva-
 torem illud Isaiaë 61. v. 1. *Evangelizare pau-
 peribus misit me.* Tanti est pauperibus & non
 tantum divitibus prædicare, ut meritò inter
 signa reputetur, quibus Adventus Salvatoris
 innotuit, & quod hic proprius finis fuerit mis-
 sionis suæ quâ à Patre missus est in terram,
 pauperibus evangelizare. Ideo autem majus
 quid est & laudabilius pauperibus prædicare
 quam divitibus, quia à pauperibus nihil nisi lu-
 crum animarum sperandum est, quod solùm
 debet ab Evangelico Missionario intendi. Non
 pro-

DE MISSIONARIIS. 13

prohibetur autem etiam divitibus prædicare, sed cavetur ne temporale lucrum intendatur. Et hoc est quod S. Apostolus Petrus omnes monet Pastores 1. Pet. 5. v. 2. *Pascite qui in vobis est grægem Dei, providentes non coactè, sed spontaneè secundum Deum, neque turpis lucri gratiâ.* Missurus Dominus primum inter Prophetas Isaiam, postquam ipsius labia per unum de Seraphim ignito calculo sumpto ex igne altaris purgari fecerat, ut ulterius mittendæ aptitudo probaretur, quem, inquit, *mittam & quis ibit nobis?* Respondit autem Propheeta: *Ecce ego, mitte me.* Quem locum exponens Angelicus Doctor, *nobis, inquit, acquisitivè sumitur, quasi diceretur: quis ibit ut non querat vanum honorem aut lucrum, sed nobis? Omnes enim, inquit Apostolus Philip. 2. v. 21. Quæ sua sunt quarunt, non quæ sunt Iesu Christi cujus sunt animæ; ad quas lucrandas & in fide fovendas, Missionarij mittuntur.*

ARTICULUS V.

De Eleëmofynis quibus Missionarij sustentantur.

IN præcedenti Articulo avaritiam damnavimus & turpe lucrum, ne utiquam tamen eleëmofynas fidelium, quibus Pastores, & operarii